

تجسمی است، به خودی خود جایگاه ارزشمندی دارد. در عین حال، ککلسیون موزه به شکل تازه‌ای در این نمایشگاه به معرض نمایش گذاشته شده است، هر چند بسیاری از این کارها قبلاً دیده شده است. ولی همین که این آثار بازمینه‌ای متفاوت، در معرض دید مخاطب قرار گرفته و عموم مردم هم می‌توانند آن را ببینند اتفاق خوشایندی است. این هنرمند پرسابقه ادامه داد: شاید بتوان یکی از دلایل اقبال مردم نسبت به این نمایشگاه را در این نکته دانست که فضای جامعه امروز به گونه‌ای است که افراد تمایل دارند تا با حضور در چنین برنامه‌هایی خود را از زندگی روزمره و مشکلاتی که با آن درگیر هستند دور کنند. به خصوص، نسل جوان که مکان موزه همواره برای آنها، محلی برای دیدار و تبادل نظر فرهنگی به شمار می‌رود. به بیان ساده‌تر، موزه به نسل جوان تشخص می‌بخشد، همان طور که موزه‌ها، گالری‌ها و اساسا مکان‌های فرهنگی از چنین کارکردی برخوردارند. از سوی دیگر، آن دسته از مکان‌های فرهنگی که بودجه دولتی دارند می‌توانند با برگزاری چنین نمایشگاه‌هایی در ارتقاء سهم تصویری جامعه نقش داشته باشند. تقریباً تمام شرایط دست به دست هم داده تا محیط فرهنگی موزه هنرهای معاصر تهران در معرض دید مخاطبان مختلف قرار بگیرد. هم دانشجویان رشته‌های هنر و هم نسل جوانی که شاید رشته دانشگاهی شان صرفاً هنر نباشد. در مجموع، این نمایشگاه محملی برای کشف، تجربه‌اندوزی و دانش مفاهیم هنری است.

این استاد دانشگاه با تاکید بر این که هنرهای تصویری خصلتی دارند که وقتی در معرض دید بازدیدکنندگان قرار می‌گیرند قابلیت انتقال دارند. کما این که یک مخاطب جوان حتی اگر هیچ چیز از هنر نداند و استیمنت نمایشگاه را مطالعه نکرده به بازدید آثار برود، این تصاویر در ذهن او حک شده و او را وادار به جستجو می‌کنند و به طور کلی، نگاه گذرای او به این آثار هم می‌تواند بر او تاثیر بگذارد. گروه دیگر مخاطبان هم که با پیش زمینه هنری به تماشای این آثار آمده‌اند طبعاً به هنگام مواجهه با این کارها، دانش بیشتری کسب خواهند کرد. بخش سوم مخاطبان این نمایشگاه هم رهگذرانی هستند که وقت فراغت خود را به تماشای آثار هنری می‌گذرانند. در مجموع، موزه با برگزاری این نمایشگاه اتفاقی را رقم زده است تا مخاطبان از هر سن و طیفی، از هجوم اخبار آزار دهنده و در بیشتر مواقع سطحی رسانه‌های جمعی به خصوص اینستاگرامی، فاصله بگیرند و از دیدن تصاویر ناب لذت ببرند. در شرایطی که بودجه‌های فرهنگی و هنری پایین هستند و همین طور، از طرف صداوسیما و رسانه‌ها به آن شکلی که باید تبلیغاتی برای آثار هنری صورت نمی‌گیرد و از همه مهمتر، جای آموزش هنر در نهاد مدارس خالی است، برگزاری این نمایشگاه فرصتی مغتنم به شمار می‌رود و جادار از این حرکت خوب استقبال و حمایت کرد.

مونا خوش اقبال مدیر گالری «کاما»

زنگ خطری برای اهالی هنرهای تجسمی

مونا خوش اقبال مدیر گالری «کاما» از دیگر اهالی هنر است که در این باره اظهار کرد: بر پایی چنین رویدادی در شرایطی که اهالی هنر از بی رونقی این عرصه گلایه دارند یک درس بزرگ بوده است. چرا که این امر نشان می‌دهد مردم هنوز نسبت به آثار هنری گرایش دارند، منتهی در این سال‌ها چندان که باید خوراک کیفی و راضی کننده از سوی گالری‌ها به مردم داده نشده است و از این نظر با خلاءهای جدی در عرصه تجسمی رو به رو هستیم. این گالری دار افزود: نکته مهمتر این که وقتی نمایشگاه‌های بزرگ با استقبال عموم مردم مواجه می‌شوند، می‌توان به برداشتن قدم بعدی یعنی خرید آثار هنری از سوی مردم عادی بیشتر امیدوار شد. به ویژه این که در سال‌های اخیر، بحث اقتصاد هنر پر رنگ تر شده و دولت، هنرمندان و گالری‌داران در اندیشه تمهیداتی هستند تا بتوانند زمینه خرید آثار هنری را بیش از پیش در بطن جامعه ایجاد کنند. طبعاً حتی اگر مردم با قیمت مناسب به خرید تابلوی نقاشی، عکس، مجسمه، سفال و... بپردازند این مسئله در به حرکت درآوردن چرخه اقتصاد هنر تاثیر زیادی خواهد داشت. مدیر گالری «کاما» ادامه داد: نمایشگاه اخیر موزه با توجه به نمایش شاهکارهایی از بزرگ‌ترین هنرمندان جهان، زنگ خطری برای گالری‌داران و اساساً اهالی هنر است که بدانند اگر مردم در مواقعی نسبت به نمایشگاه‌هایی که برگزار می‌شود علاقه‌مندی چندانی نشان نمی‌دهند به این خاطر است که آن آثار از کیفیت و جذابیت زیادی برخوردار نبوده‌اند. ضمن این که اطلاع رسانی گسترده از سوی رسانه‌های داخلی و خارجی نیز در پررنگ شدن این نمایشگاه بی‌تاثیر نبوده است. این هم نکته مهمی است که اثبات می‌کند هنر بدون رسانه راه به جایی نمی‌برد. رسانه می‌تواند حرکت‌های پنهانی هنر را آشکار کند و حتی در نقد آثار نیز موثر باشد. با توجه به تمام این نکات، این نمایشگاه به مثابه تلنگری برای اهالی هنر به شمار می‌رود.

که مردم عادی و شاید کمتر آشنا با عرصه هنرهای تجسمی باشند سرایت می‌دهند.

پریسا پهلوان مدیر گالری «ویستا»:

گسست میان موزه‌ها و گالری‌ها تبدیل به پیوند شود

پریسا پهلوان مدیر گالری «ویستا» نیز درباره برپایی این نمایشگاه گفت: طبعاً شکل‌گیری چنین نمایشگاهی از جهات مختلف می‌تواند با دستاوردهای تاثیر گذاری در جامعه توأم شود. ضمن این که در سالهای اخیر، گالری‌ها از موزه‌ها دور هستند و در این زمینه ضرورت دارد تا ایجاد برنامه‌های مشترک، به کم کردن فاصله میان موزه‌ها و گالری‌ها منجر شود. از این‌ها گذشته، نمایشگاه‌هایی که به دلایل مختلف، در ابعاد وسیع و فراگیر برگزار می‌شوند در جذب مردم نسبت به موزه‌ها تاثیر به سزایی دارند. می‌توان گفت، این نمایشگاه از این نظر توانسته گسست‌های موجود را به پیوند میان موزه و مردم تبدیل کند. پهلوان اضافه کرد: در عین حال، فصل پاییز و حضور پر تعداد دانشجویان هنر را هم نباید در استقبال از این نمایشگاه نادیده گرفت. هر چند بر این باورم اتفاقاتی از این دست، تنها به شرط تداوم است که می‌تواند تاثیرات لازم را بر جامعه و حیطه هنر معاصر بگذارد و چه بهتر که موزه‌ها بستر نمایش فعالیت‌های فرهنگی باشند. البته باید به این مسئله توجه کرد که هنر کشور ما از این جهت نوظاست و سایر موزه‌های دنیا سالهاست که طبق تقویم‌های سالانه به شکل روتین، چنین برنامه‌هایی را دنبال می‌کنند. با این حال استقبال مردم از این نمایشگاه را باید به فال نیک گرفت.

پنهام کامرانی هنرمند نقاش:

فرصتی مغتنم در لابلای اخبار سطحی و روزمره

پنهام کامرانی هنرمند نقاش از دیگر هنرمندانی است که درباره دلایل استقبال از این نمایشگاه را این طور عنوان کرد: از آنجایی که نمایشگاه «چشم در چشم» یک اتفاق پژوهشی در حوزه هنرهای

داشته باشند. امروز با نسل جدید دهه هشتاد و نود روبه‌رو هستیم که در دهه ۸۰ که موزه به برگزاری نمایشگاه‌های شاخص پرداخت حضور نداشتند و حالا دلشان می‌خواهد به تماشای گنجینه موزه بپردازند. ضمن این که باید به این نکته توجه داشته باشیم موزه بعد از تغییر و روی کار آمدن دولت جدید، برنامه‌های خود را تغییر داده و ایجاد این تغییرات در رونق بخشی آن نقش زیادی ایفا کرده است. نکته مهم‌تر این که نمایشگاه «چشم در چشم» را می‌توان متاثر از موج تبلیغاتی که رسانه‌ها، به ویژه شبکه‌های اجتماعی در این باره به راه انداخته‌اند دانست. این موج تحت تاثیر فضای مجازی و فعالان این حیطه به قدری پر رنگ شد که عامه مردم را هم ترغیب و کنجکاو کرد که به سراغ این نمایشگاه بروند. کما این که در هفته‌های اول افتتاحیه، نمایشگاه شلوغ نبود اما به یک باره که مردم متوجه شدند نمایشگاه دارد تمام می‌شود به سمت آن رفتند. اما در مجموع، باید در نظر داشت که همیشه هم حجم زیاد بازدیدکنندگان از موزه خوشحال کننده نیست. چرا که موزه دارای گنجایش و اندازه استاندارد است و باید مراقب بود که رفت و آمد بیش از حد بازدیدکنندگان به فضا و آثار نمایشگاه ضربه‌ای وارد نکند. با این حال، همین که چنین نمایشگاهی باعث شده تا نسل جوان با آثار هنرمندان شاخص جهانی آشنا شوند خود به خود مهمترین دستاورد این رویداد قلمداد می‌شود. بعضی از مردم شاید کمتر امکان سفر به کشورهای دیگر و بازدید از آثار هنری برجسته مانند ونکوگ، اندی وارهول، پیکاسو و... را داشته باشند و این نمایشگاه فرصت دیدار با این آثار را در مقطعی کوتاه برای آنها فراهم کرده است.

رییس موزه «ملک» اضافه کرد: در روز جمعه‌ای که گذشت، موزه سعدآباد ۱۷ هزار وردی داشته و به همان نسبت کاخ گلستان و نیاوران نیز با حجم زیادی از بازدیدکنندگان روبه‌رو بودند. این نشان می‌دهد حالا که تا حدودی التهابات اجتماعی سیاسی کاهش یافته است مردم می‌خواهند به زندگی عادی خود برگردند و این زندگی عادی در مکان‌های فرهنگی مثل شهر کتاب‌ها، گالری‌ها، موزه‌ها و حتی کافه‌ها بیشتر میسر می‌شود. از این‌ها گذشته، چنان که اشاره کردم، امروز با نسل جدیدی از هنردوستان مواجه هستیم که با شور و شوق به تماشای آثار هنری می‌روند و این هیجان را به دیگر لایه‌های جامعه

مخاطب

ششم